

РЕШЕНИЕ

№ 1740

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **322** по описа за **2023** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по кас.жалба от 11.11.22г на В. С. П. с проц.представител адв. Ц.М. против Решение № 11179/14.10.22г по гр.д. № 7286/22г на СРС, ГО, 50ти състав, с което е отхвърлена нейна жалба с вх.№ 26662/14.02.22г против Решение № 10182/21.01.22г на ОСЗ-3., постановено по адм.преписка по заявление вх.№ 1009/26.05.92г.

В кас.жалба се твърди, че Решението е проц. и мат.незаконосъобразно и необосновано, като се моли за отмяната му и произнасяне по същество, като се отмени Решението на ОСЗ-3. и се възстанови имота.Оспорва се решаващия извод на СРС, че представената от заявителя през 1992г пред адм.орган-нот.заверена декларация по чл.12 ал.3 от ЗСПЗЗ/отм/, се явява недостатъчно доказателство, че наследодателят е бил собственик на имота/съгл. ТР № 2/96г на ВС/. Няма други писмени доказателства по чл.12 ал.2 от ЗСПЗЗ, поради което декларацията по чл.12 ал.3 следва да се приеме от ОСЗ като единствено доказателство и да се прецени съгл. чл. 12 ал.5 от ЗСПЗЗ.Предмет на кас.жалба е въпроса- дали декларацията по чл.12 ал.3 от ЗСПЗЗ представлява доказателство за правото на собственост.В съд.заседание адв. М. поддържа жалбата.

Ответникът ОСЗ-3. се представлява в съд.заседание от адв.П., която оспорва жалбата

и моли за отхвърлянето ѝ, поддържа отговора по жалбата, претендира разноски за двете инстанции, оспорва като прекомерен адв.хонорар на касатора/ако е над мин.размер/.В отговора се сочи, че в кас.жалба няма достоверни доводи за проц. и мат.незаконосъобразност на обж. Решение на СРС. В случая с ДВ бр.13/09.02.07г е отменен чл.12 ал.3, като в ЗИДЗСПЗЗ не са уредени висящите производство към 09.02.07г, респ. отмяната е влязла в сила в 3дневен срок от ДВ. Освен това декларацията не отговаря на изискванията на чл.13 ал.3 от ППЗСПЗЗ- липсват реквизити по ал.3 т.3 и по ал.1 т.4 на чл.13 от ППЗСПЗЗ/местност,район,бивши съседи и др/.Декларацията не индивидуализира заявените по реда на чл.11 ал.1 от ЗСПЗЗ за възстановяване имоти, като по делото е и документ/с мат.доказателствена сила/, издаден от ОСЗ –Овче купел/че няма заявление от наследниците , депозирано в срока по чл.11 ал.2 от ЗСПЗЗ.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на кас.жалба.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу Решение на СРС по чл. 172 от АПК/по жалба срещу инд.адм.акт/, поради което следва да се разгледа по същество.

Решението се обжалва като проц. и мат.незаконосъобразно и необосновано, като съгл. чл.218 от АПК-К..състав следи за неговата валидност, допустимост и мат.законосъобразност служебно, а проверява за необоснованост и проц.незаконосъобразност - само ако са посочени в кас.жалба като пороци/в случая са/.

К..състав намира постановеното решение на СРС за валидно и допустимо, както и за обосновано и проц.законосъобразно, но за мат. незаконосъобразно, по следните съображения:

I / СРС се е произнесъл на 14.10.22г, като предмет на разглеждане от СРС е законосъобразността на инд.адм.акт - Решение на ОСЗ от 21.01.22г. Този адм.акт е постановен по Заявление вх.№ 1009/26.05.92г, т.е. адм.производство е започнало на 26.05.92г и е продължило пред ОСЗ почти 30 години. С Решението си ОСЗ, на осн. чл. 18ж ал.1 и чл.18з ал.1 от ППЗСПЗЗ - отказва да възстанови в съществуващи/възстановими/ стари реални граници на наследниците на М.С. нива от 0.940дк, в строителните граници на Д., в м.Д., част от имот № 645/кад.лист №3,5 и 6 от КПЗ9г/, съответстващ на части от ПИ № 68134.905.735, ПИ № 68134.905.736 и ПИ № 68134.905.737 по КККР17г, отредени за УПИ V-735,736 и 737 в кв.36 от действащ РП на м.“В. ВЕЦ С.“. Имотът е заявен под № 10 в заявлението от 26.05.92г, като за него е представена: 1/ нот.заверена декларация по чл.12 ал.3 от ЗСПЗЗ - от Цв.В. и Т.И./наследници на М.С./ с № 5218/25.05.92г; 2/ удостоверение и скица по чл.13 ал.4,5 и 6 от ППЗСПЗЗ, изготвени от Гл.Архитект на район „Л.“-СО с изх.№ РЛЦ17-ГР94-562-/25/11.08.21г. Не е представен документ по чл.12 ал.2 от ЗСПЗЗ, а само декларация по чл.12 ал.3 /каквато възможност ЗСПЗЗ е въвел с ДВ бр.28/92г и отменил с ДВ бр.13/07г- в хода на адм.производство/.

II / От преписката става видно, че:

1/ Скицата и удостоверението по чл.13 ал.4, 5 и 6 от ЗСПЗЗ са издадени от

Гл.Архитект на района на 11.08.21г и със заявление на касаторката от 13.08.21г пред ОСЗ са депозираны удостоверението и заповед от 28.06.21г - по чл.11 ал.4 от ППЗСПЗЗ от Гл.Архитект на района.Тъй като касаторката не е представила на 13.08.21г скицата/неразделна част от удостоверението/, ОСЗ поискала скицата от района на 06.10.21г и я получила от района на 12.11.21г. Тъй като скицата била черно-бяло копие, на 02.12.21г ОСЗ поискал от касаторката оригинал или цветно копие на скицата. Тя го предоставила на 07.01.22г. Видно от заявлението на касаторката от 13.08.21г, тя иска издаване на Решение за възстановяване на 1086 кв.м/а не на 940 кв.м, бел. на Съда/, на осн. чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ съгл.Заповед № РД-09-135/28.06.21г на Гл.Архитект на района и удостоверение по чл.13 ал.5 и 6 от ЗСПЗЗ от 11.08.21г.Със Заявлението е представено и Решение на СРС № 73972/21.04.20г, както и удостоверение за наследници на М.С./видно от него - касаторката и деклараторът Ц.В. са наследници на М.С., като има още наследници/.

2/ Видно от представеното със заявлението Решение на СРС № 73972/21.04.20г: 1/ в срока по чл. 11 ал.1 от ЗСПЗЗ наследникът Ц.В. е депозирал пред ОСЗ заявление вх.№ 375-26-05-1990/26.05.92г – с искане за възстановяване на 0.940дк в м.Д., с планировъчен № 654. 2/ на 16.02.17г наследницата И.А. е поискала от района издаването на заповед по чл.11 ал.4 от ППЗСПЗЗ и удостоверение и скица по чл. 13 ал.4,5 и 6 от ППЗСПЗЗ. С писмо от 08.05.18г Кметът на района е отказал издаването на скицата и удостоверението, като отказът е обжалван от А. пред СРС. 3/ С влязлото в сила на 05.06.20г Решение - СРС отменя отказа на Кмета на района и му връща преписката- със задължение в 3месечен срок, считано от 05.06.20г, т.е. в срок до 05.09.20г- да издаде Заповед по чл.11 ал.4 от ППЗСПЗЗ/за определяне на свободната и застроената площ от заявления за възстановяване имот/, като след влизането ѝ в сила – да издаде удостоверение и скица по чл.13 ал.4,5 и 6 от ЗСПЗЗ.

Вече бе посочено, че Заповедта по чл.11 ал.4 от ЗСПЗЗ е издадена чак на 21.06.21г/при срок-05.09.20г/, а скицата и удостоверението- на 11.08.21г.

3/ На запитване от Кмета на района от 05.07.17г/преди да постанови отказ за издаване на скица и удостоверение/, ОСЗ го уведомява на 04.10.17г/преди отказа на Кмета и преди Решението на СРС/, че по преписка № 375/92г имотът е заявен в срока по чл.11 ал.1 от ЗСПЗЗ – с декларация по чл.12 ал.3 от ЗСПЗЗ, но няма подадено от наследниците в срок заявление по чл.11 ал.2 от ЗСПЗЗ/към 26.05.92г-датата на заявлението с представена декларация, ЗСПЗЗ действа в ред. ДВ бр.28/92г, по която чл.11 ал.2 е само за пропусналите срока по ал.1, каквато хипотеза в случая не е налице, бел. на Съда/. СРС с влязло в сила Решение е установил, че заявление по чл.11 ал.1 от ЗСПЗЗ е било подадено в срок, като е придружено от декларация по чл.12 ал.3 от ЗСПЗЗ. ОСЗ е издала преди това обаче Удостоверение на 10.06.16г на касаторката/по нейна молба от 26.05.16г/- че имотът е бил заявен в срока по чл.11 ал.1 от ЗСПЗЗ, с декларация по чл.12 ал.3 от ЗСПЗЗ.

По преписката има още една нот.заверена декларация по чл.12 ал.3 от ЗСПЗЗ от наследниците Ц.В. и Т.И.- с № 5267/20.04.92г, също депозирана пред ОСЗ/с различно съдържание от декларацията с №5218/25.05.92г/.

4/ На запитване на касаторката до ОСЗ от 19.07.17г, на 04.10.17г ОСЗ ѝ издава удостоверение, видно от което в заявлението по преписката липсва посочена местност на имота и в кой район на [населено място] се намира. В декларация №5218/25.05.92г обаче имотът е по т.2.10 и е посочено, че е в м.Д., записан на братя И., като декларацията е адресирана до ПК-Студентски град. В Заявлението от 26.05.92г е

посочено, че имотът е в землището на [населено място], общ.Студентска, ЕКНМ 70857, м.Д., имот № 654 по КП39г.

5/ По заявление на касаторката от 15.06.17г, ОСЗ ѝ иска на 26.06.17г- представянето на цветна комбинирана скица между КП39г и КП50г, както и разписните листи към тях/представени са/. Касаторката е представяла пред ОСЗ комбинирани скици, изготвени от „Геострой 2002“ ООД/с правоспособност по ЗКИР/, изработени на: 31.01.17г, 07.07.17г, 18.07.17г, 02.10.20г.

III / К..състав намира, че администрацията в лицето на Кмета и Гл.Архитект на района, както и ОСЗ/преди това ПК/- съвсем преднамерено шиканират адм.производство. Самият факт, че то е продължило почти 30 години, като е влизало много пъти в съд на различни негови фази, потвърждава този извод. Адм. производство е започнало с редовно подадено заявление, в срока по чл.11 ал.1 от ЗСПЗЗ, придружено от две декларации по чл.12 ал.3 от ЗСПЗЗ/допустими съгл. редакцията на ЗСПЗЗ към 26.05.92г/. И заявлението, и двете декларации към него, отговарят на законовите изисквания, като е посочена местността и в кой район на [населено място] е имота, представени са разписни листи от КП39г и от КП50г, представени са и общо 4 бр. комбинирани скици-възложени от наследниците на правоспособно по ЗКИР лице. Надлежния орган-Гл.Архитект на района, е издал заповедта по чл.11 ал.4 от ППЗСПЗЗ едва на 28.06.21г/при определен от съда много по-ранен срок/, а скицата и удостоверението по чл.13 ал.4,5 и 6 от ЗСПЗЗ- едва на 11.08.21г, след като първото заявление за издаването на такива е от 16.02.17г. При редовно образувано адм.производство на 26.05.92г, до изменението на ЗСПЗЗ през 2007г същото е следвало отдавна да е приключило, т.е. да е приключило- докато е в сила чл.12 ал.3 от ЗСПЗЗ, като ОСЗ възстанови имота само на база декларацията. Заради шиканирането на производството от страна на администрацията обаче, са настъпили измененията в ЗСПЗЗ/многократни- не само от 2007г/. Въпросът е- кой ред следва да приложи ОСЗ при произнасянето си през 2022г, след като началото на адм. производство е сложено през 1992г. Към момента на депозиране на декларацията през 1992г- тя е била допустимо док.средство, ако отговаря на изискванията на чл.13 ал.3 от ППЗСПЗЗ/съгл. ТР № 2/96г на ВС/. Съгласно това ТР, тази декларация е самостоятелно доказателствено средство пред РС в производство по чл.14 ал.3 от ЗСПЗЗ, ако е била представена още пред адм.орган- преди отмяната на нормата с ДВ бр.13/09.02.07г/била е/. К..състав намира, че Решението на СРС е мат. незаконосъобразно, тъй като противоречи на ТР № 2/96г- СРС приема, че декларацията не е годно доказателство пред него. СРС е следвало да отмени Решението на ОСЗ/по арг. от ТР №2/96г/ и да реши спора по същество/съгл. чл. 14 ал.3 от ЗСПЗЗ/- като възстанови имота само на база декларацията.

IV / Решението на СРС като мат.незаконосъобразно се отменя и делото се връща за ново разглеждане от нов състав на СРС, тъй като К..инстанция не може да се произнесе сама по същество и да възстанови имота - съгл. чл. 221 ал.2 от АПК.

При този изход на спора - на жалбоподателката се дължат разноски съгл. чл. 143 от АПК, като следва да ѝ се присъдят за всички инстанции от СРС- при новото разглеждане на делото, съгл. чл. 226 ал.3 от АПК.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 11179/14.10.22г по гр.д. № 7286/22г на СРС, ГО, 50ти състав,
по кас.жалба от 11.11.22г на В. С. П..

ВРЪЩА ДЕЛОТО НА СРС- за ново разглеждане от друг състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: